

USTAWA

z dnia

o odnawialnych źródłach energii^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzania biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów;
- 4) zasady opracowania i realizacji krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz sposób monitorowania rynku energii elektrycznej i ciepła

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, str. 16);
- 2) dyrektywy Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG (Dz. Urz. UE L 52 z 21.02.2004, str. 50, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 3).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie;

- 5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów energetycznych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii.

2. Do poświadczenia spełnienia przez biopłynny kryteriów zrównoważonego rozwoju stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164).

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie, w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

4. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa - stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym odpadów z

- instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych;
- 4) biopłyny – paliwa ciekłe dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, określonych na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
 - 5) drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 (z wyłączeniem S2a i S2c) i S3, oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna na cele energetyczne;
 - 6) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 7) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii będącą jednostką wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, lub zespołem jednostek wytwórczych, służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, w których są spalane wyłącznie biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny albo biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny i paliwo pomocnicze;
 - 8) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego - instalację spalania wielopaliwowego powstałą przed dniem 30 czerwca 2014 roku, wyposażoną w odrębne linie technologiczne dla przygotowania i transportu biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego, których udział liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości spalanej wszystkich paliw zużytych w tej instalacji przekracza 20 % w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 84 ust. 2;
 - 9) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
 - 10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
 - 11) energia hydrotermalna - energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
 - 12) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo – pompowych;

- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – jednostkę wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, lub zespół jednostek wytwórczych przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia, służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii, a także połączony z tą jednostką wytwórczą lub zespołem tych jednostek wytwórczych magazyn energii elektrycznej, przechowujący energię elektryczną wytworzoną w tej lub tych jednostkach;
- 14) instalacja biogazu rolniczego – instalację odnawialnego źródła energii, będącą jednostką wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, służącą do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego lub wyodrębniony zespół obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służących do wytwarzania biogazu rolniczego, a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego lub energii elektrycznej wytworzonej z tego biogazu;
- 15) instalacja termicznego przekształcania odpadów – jednostkę wytwórczą w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6, w której do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są ulegające biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych;
- 16) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, będącą jednostką wytwórczą w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6, służącą do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, w której biomasa, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy są spalane wspólnie z paliwami kopalnymi;
- 17) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej lub ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej lub ciepła powstającymi podczas ich przesyłania lub dystrybucji;
- 18) magazyn energii elektrycznej – wyodrębniony zespół urządzeń i instalacji służących do magazynowania energii elektrycznej w innej postaci energii, powstałej w wyniku procesów technologicznych lub chemicznych;
- 19) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;

- 20) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;
- 21) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 22) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 23) odbiorca przemysłowy – odbiorcę przemysłowego w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6;
- 24) odnawialne źródło energii – energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, energię otrzymywaną z biogazu, energię otrzymywaną z biogazu rolniczego oraz energię otrzymywaną z biopłynów;
- 25) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego - operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 26) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 27) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego - operatora systemu przesyłowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 28) opłata OZE - kwota przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 94 ust. 2, oraz kosztów działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., prowadzonej na podstawie ustawy;
- 29) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 30) paliwo pomocnicze - paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, którego udział liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości spalanej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego nie przekracza 0,3% w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 84 ust. 2;
- 31) płatnik opłaty OZE - operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
- 32) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 33) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;

- 34) rozruch technologiczny - pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą wyłącznie na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
- 35) sieci - sieci w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 36) sieć dystrybucyjna - sieć dystrybucyjna w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 37) sieć przesyłowa - sieć przesyłowa w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 38) transfer statystyczny - przekazanie w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 39) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, będącą jednostką wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego i w źródłach energii innych niż odnawialne, w tej jednostce wytwórczej lub poza nią, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 40) wyłączna strefa ekonomiczna - obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);
- 41) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 42) wytwórca - podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnego źródła energii lub wytwarzający biogaz rolniczy, w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;

- 43) zboża pełnowartościowe - ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów innych niż mikroinstalacja i mała instalacja wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w przepisach rozdziału 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą - Prawo energetyczne”.

Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem art. 19, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, 675, 983 i 1036), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, który wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby, może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną przez niego w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, która wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

- pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, jej planowanej lokalizacji oraz o rodzaju i mocy tej instalacji, nie później jednak niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja:

1) o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji;

2) o ilości:

a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz

b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego,

3) o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub o terminie jej modernizacji

- w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału.

Art. 6. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informacje o wytwórcach energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz o lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji przyłączonych do jego sieci, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia lub uzyskania informacji przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego o przyłączeniu mikroinstalacji.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi URE informacje o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji oraz o odłączeniu mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia jej odłączenia od sieci dystrybucyjnej.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie półroczne, zawierające:

1) informacje dotyczące :

a) ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez poszczególnych wytwórców.,

b) łącznej ilości sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz mocy zainstalowanej elektrycznej

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych zawartych w tym przepisie oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 7. Z zastrzeżeniem art. 23, działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do:

a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,

b) małej instalacji;

- 2) posiadać dokument potwierdzający przyłączenie małej instalacji do sieci, wydany przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego tej sieci – umowę o przyłączenie;
- 3) dysponować odpowiednimi obiektami, instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 4) nie wykorzystywać paliw kopalnych lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami w celu zwiększenia jej wartości opałowej podczas wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w małej instalacji;
- 5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
 - d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;
- 6) prowadzić dokumentację potwierdzającą termin wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w danej małej instalacji lub po jej modernizacji,
- 7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne, zawierające informacje, o których mowa w pkt 5 i 6, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 i 6 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i innych danych teleadresowych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) numer wpisu wytwórcy w odpowiednim rejestrze albo informację o wpisie wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;

- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc oraz przewidywanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i łączną moc zainstalowaną elektryczną lub moc osiągalną cieplną w skojarzeniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz.....) i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, 1431, z 2012 r. poz. 611 oraz z 2013 r. poz. 849, 905 i 1036.

2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub do tego wniosku nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje odrzuceniem wniosku.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, mając na względzie zakres danych, o których mowa w ust. 1, oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 - 3 i 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji jest obowiązany pisemnie informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku wytwórcę wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1,

Art. 14. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym,
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 3) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1-3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
- 4) rażącego naruszenia warunków wykonywania działalności gospodarczej.

2. Przez rażące naruszenie warunków wykonywania działalności gospodarczej rozumie się naruszenie warunków określonych w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 16. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji oraz sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 7, Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji, i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym, a następnie udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 17. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórcy służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁴⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 18. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego lub wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 162, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 908, 1254, 1445 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 142, 403, 654 i 880.

Art. 19. 1. Wytwórca energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwórca biogazu rolniczego, w mikroinstalacji, będący osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, który wytwarza energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby może sprzedać:

- 1) niewykorzystaną energię elektryczną z biogazu rolniczego wytworzoną w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci;
- 2) niewykorzystany biogaz rolniczy wytworzony w mikroinstalacji o rocznej wydajności do 160 tys. m³ i wprowadzony do sieci.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz biogazu rolniczego, o których mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 20. 1. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz wytwórca biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący:

- 1) osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, wytwarzającą energię elektryczną z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

- pisemnie informuje odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, planowanej lokalizacji oraz o rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później jednak niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja:

- 1) o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych

danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w mikroinstalacji;

2) o ilości:

a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz

b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z biogazu rolniczego w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

c) biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego;

3) o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej albo biogazu rolniczego w mikroinstalacji

- w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału.

Art. 21. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego gazowego, przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanemu dalej „Prezesem ARR”, odpowiednio informacje o wytwórcach energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo o wytwórcach biogazu rolniczego, w mikroinstalacji, oraz o lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji przyłączonych do jego sieci, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, są obowiązani przekazywać Prezesowi ARR informacje o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1, oraz o odłączeniu mikroinstalacji od jego sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia odłączenia mikroinstalacji od jego sieci dystrybucyjnej.

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci których została przyłączona mikroinstalacja, przekazują Prezesowi ARR sprawozdanie półroczne zawierające informacje dotyczące :

1) odpowiednio ilości energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego albo ilości wytworzonego biogazu rolniczego, w mikroinstalacji, przez poszczególnych wytwórców;

2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach, i wprowadzona do jego sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

3)) ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego;

4) wykazu odpowiednio wytwórców energii elektrycznej albo wytwórców biogazu rolniczego, w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w mikroinstalacji

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Na podstawie sprawozdań półrocznych, o których mowa w ust. 1, Prezes ARR w terminie 75 dni od zakończenia półrocza sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji Rynku Rolnego, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zakres danych wskazanych w tym przepisie oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

1) biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego,

2) energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego innych niż mikroinstalacja

- zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR.

2. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dokonuje Prezes ARR na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 23, oraz wytwórcy realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych instalacji biogazu rolniczego wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7).

4. Wytwórcy, o których mowa w ust. 3, przekazują Prezesowi ARR informacje dotyczące infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z

biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego o mocy zainstalowanej elektrycznej co najmniej 20 MW.

Art. 25. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 3) do wykorzystywania wyłącznie substratów, o których mowa w art. 2 pkt 1;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego,
 - b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym, lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,
 - d) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego,
 - f) terminu wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w danej instalacji biogazu rolniczego lub terminu jej modernizacji;
- 5) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 4 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu oraz innych danych teleadresowych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze, albo informację o wpisie wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) określenie:
 - a) rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego ,
 - b) rodzaju nominalnej rocznej wydajności instalacji biogazu rolniczego mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, określone w art. 25 ust. 1 ustawy z dniao odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz.....) i spełniam warunki określone w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub do tego wniosku nie dołączono oświadczeń

określonych w ust. 2, Prezes ARR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje odrzuceniem wniosku.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1pkt 1 i 2 oraz pkt 4.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego jest obowiązany pisemnie informować Prezesa ARR o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Prezes ARR przekazuje Prezesowi URE informacje o:

1) zmianach dokonanych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia dokonania tych zmian;

2) wykorzystywaniu substratów nie będących biogazem rolniczym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego lub wytwarzania biogazu rolniczego, po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29. Prezes ARR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;

2) w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wytwórcę wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1,.

Art. 30. 1. Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 4;
- 3) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR.
- 4) rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.

2. Przez rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego rozumie się naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 3 i 4.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Prezes ARR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, którego wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 32. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego oraz sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 ust. 1 pkt 5, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego oraz wykaz wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych, środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Prezes ARR jest uprawniony do kontroli wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 23.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa ARR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

Art. 34. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza, o której mowa w ust. 23;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

Art. 35. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien zawierać także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w tym protokole.

Art. 36. Prezes ARR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy art. 33 ust. 2 , art. 34 i art. 35 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. 1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 38. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach biogazu rolniczego, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów

Art. 39. 1. Łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów określona w rozdziale 4 niniejszej ustawy wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielane w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych [w zł/MWh], nie może przekroczyć różnicy między wartością ilości wytworzonej energii elektrycznej [w MWh] w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów pomnożoną przez cenę referencyjną, o której mowa w przepisach art. 78 [w zł/MWh], a wartością ekwiwalentnej ilości wytworzonej energii elektrycznej [w MWh] w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów pomnożonej przez średnią cenę [w zł/MWh] sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne .

2. W przypadku gdy łączna wartość udzielanej pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis [w zł/MWh] przekracza różnicę, o której mowa w ust. 1, pomoc udzielana wytwórcy dla tej instalacji jest pomniejszana do wielkości nie powodującej jej przekroczenia .

Art. 40. 1. Wytworzoną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 93 ust. 1- 3, jest obowiązany zakupić wyznaczony, w drodze decyzji Prezesa URE, sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku, odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej danego operatora na obszarze działania tego operatora.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego, w terminie do dnia 30 września każdego roku na rok następny. Wniesienie odwołania od decyzji nie wpływa na obowiązek sprzedawcy zobowiązanego w zakresie realizacji obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 93 ust. 1- 3.

4. W przypadku gdy operatorzy, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, nie prześlą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2,

sprzedawcę zobowiązanego, w drodze decyzji, wyznacza Prezes URE. Wskazany sprzedawca zobowiązany realizuje obowiązki sprzedawcy zobowiązanego w imieniu własnym, jednak na koszt poszczególnych operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

5. Po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego w trybie ust. 3 albo ust. 4, Prezes URE dokonuje zmian w koncesji udzielonej przedsiębiorstwu energetycznemu wyznaczonemu na tego sprzedawcę, określając w niej warunki zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 93 ust. 1-3.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych zamieszczają niezwłocznie na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

7. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego wraz z tym sprzedawcą, niezwłocznie zawierają umowę lub dokonują zmiany umowy o świadczenie usług przesyłania albo umowy o świadczenie usług dystrybucji umożliwiające realizację obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust.1, art.42 ust.1 i art. 93 ust.1-3.

8. Koszty zakupu energii elektrycznej ponoszone w związku z realizacją obowiązku sprzedawcy zobowiązanego, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

Art. 41.1. Z zastrzeżeniem art. 81 ust. 5 , sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu:

- 1) niewykorzystanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej będącego osobą fizyczną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, nie prowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na własne potrzeby;
- 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej:
 - a) w mikroinstalacji, pod warunkiem, że w energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Warunkiem zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa maksymalnie do dnia 31 grudnia 2014 roku, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w zmodernizowanej mikroinstalacji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

7. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tej zmodernizowanej mikroinstalacji.

8. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi 80 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

9. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wynosi 100 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

10. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych i rozlicza się w okresie półrocznym jako różnicę między ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej, a ilością energii elektrycznej pobranej z tej sieci w danym półroczu.

Art. 42. 1. Z zastrzeżeniem art. 81 ust. 5, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

1) instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Warunkiem zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji, a w przypadku, o którym mowa w ust. 10 – proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację, nie więcej jednak niż 75 % wartości początkowej modernizowanej instalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej

lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie do dnia 31 grudnia 2014 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

6. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora.

7. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW.

8. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tej zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii.

9. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów,

biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

10. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
 - 2) spalania wielopaliwowego w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo
 - 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię
- energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 8 oraz ust. 9 pkt 2 i 3.

11. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub układach hybrydowych, może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW.

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

2. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 42 ust. 1, wytworzonej:

1) odpowiednio w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie ustawy

- przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”, z zastrzeżeniem ust. 2 – 9.

2. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

3. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej mikroinstalacji albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej do dnia 31 grudnia 2014 r.

4. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w zmodernizowanej mikroinstalacji albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji, a w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 10 – proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację, nie więcej jednak niż 75 % wartości początkowej zmodernizowanej mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

5. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości stanowiącej średnią ilość energii elektrycznej wytworzonej w latach 2011 - 2013 przez tego wytwórcę z odnawialnych źródeł energii przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, a w przypadku gdy okres wykonywania przez wytwórcę takiej działalności rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2013 r. – w ilości stanowiącej średnią ilość energii elektrycznej w okresie jej wykonywania.

6. Prezes URE do dnia 30 czerwca 2014 r. informuje wytwórców, o których mowa w ust. 5, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

7. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 5, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej

instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi w terminie do dnia 30 czerwca 2020 roku, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 5, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, obowiązującego od dnia 1 stycznia 2021 r., mając na względzie politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 125 ust 1.

9. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia tej energii elektrycznej hydroenergię.

Art. 45. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 42 ust. 1:

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) numer koncesji, albo numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7 albo art. 23, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub art. 20 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
- 5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;
- 7) dane dotyczące łącznej wartości dotychczas otrzymanej pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w danej instalacji

odnawialnego źródła energii wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;

8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:

a) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,

b) paliw konwencjonalnych, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,

c) drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;

2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty określone w obwieszczeniu ogłoszonym na podstawie art. 118 niniejszej ustawy;

3) łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych [w zł/MWh], dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia nie przekracza/przekracza różnicę/ę między wartością ilości wytworzonej energii elektrycznej [w MWh] w instalacji odnawialnego źródła energii pomnożonej przez

cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, a wartością stanowiącą równoważną ilość energii elektrycznej wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii pomnożoną przez średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej [w zł/MW] na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 46. 1. Prezes URE w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia.

2. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1-4, 6 i 9, uwzględniające zmniejszenie ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wnioskiem, o którym mowa w art. 45 ust.1, w związku z przekroczeniem wartości pomocy o której mowa w złożonym oświadczeniu, o którym mowa w art. 45 ust. 2 pkt 8.

3. Świadectwo pochodzenia jest wydawane wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 47. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakiej zbywane są na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, o których mowa w art. 64 ust. 1, prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. W przypadku gdy średnia ważona cena świadectw pochodzenia obliczana przez podmiot określony w art. 64 ust. 1, zgodnie z ust. 3, będzie niższa niż 75 % wartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, przez okres co najmniej 3 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia, podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku wyłącznie w sposób określony w art. 52 ust. 1 pkt 1.

3. Średnią ważoną cenę świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 2, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh oblicza się według wzoru:

$$\frac{\text{wolumen obrotu}_1 \cdot \text{cena}_1 + \text{wolumen obrotu}_2 \cdot \text{cena}_2 + \dots + \text{wolumen obrotu}_n \cdot \text{cena}_n}{\text{suma wolumenów}_{1,2,n}}$$

gdzie poszczególne pojęcia oznaczają:

wolumen obrotu₁ – ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży wystawionych w jednym zleceniu kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₁ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₁ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu₂ – kolejną ilość wolumenu obrotu praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₂ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₂ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu_n – następną ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena_n – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu_n praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

suma wolumenów_{1,2,n} – suma wolumenu obrotu₁, wolumenu obrotu₂, wolumenu obrotu_n.

4. Średnia ważona cena świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 2, obliczana zgodnie z ust. 3 przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jest publikowana przez ten podmiot na stronie internetowej tego podmiotu w każdym dniu obrotu praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, niezwłocznie po zamknięciu obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia w tym dniu i upublicznieniu jego wyników.

Art. 48. 1. Wytwórcy biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego, w której biogaz rolniczy został wytworzony po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego potwierdzające jego wytworzenie oraz wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej gazowej, z zastrzeżeniem ust. 2 - 5.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje w przypadku, gdy do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano drewno pełnowartościowe lub zboża pełnowartościowe.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji biogazu rolniczego, przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego do dnia 31 grudnia 2015 roku.

5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji biogazu rolniczego, nie dłużej jednak niż przez 90 dni licząc od dnia pierwszego wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49. 1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres wytwórcy biogazu rolniczego;
- 2) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23, a w przypadku wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji biogazu rolniczego, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w art. 62, i odpowiadającej

ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji biogazu rolniczego, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego,

- 5) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji biogazu rolniczego, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 8) dane dotyczące łącznej wartości dotychczas otrzymanej pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie biogazu rolniczego w danej instalacji biogazu rolniczego wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 9) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego:

- a) nie wykorzystywano drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych;
- b) wykorzystano wyłącznie substraty określone w obwieszczeniu ogłoszonym na podstawie art. 118 niniejszej ustawy;
- c) łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych [w zł/MW], dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przekracza/przekracza różnicy/ę wartości pomiędzy ekwiwalentną ilością energii elektrycznej wytworzonej [w MW] w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczoną w sposób określony na podstawie art. 62, odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji biogazu rolniczego pomnożonej przez cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, a wartością stanowiącą ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii pomnożoną przez średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

10) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja biogazu rolniczego określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

Art. 50. 1. Prezes URE w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1-6 i 10, uwzględniające zmniejszenie ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego objętej wnioskiem, o którym mowa w art. 49 ust.1, w związku z przekroczeniem wartości pomocy, o której mowa w złożonym oświadczeniu wskazanym w art. 49 ust. 2 pkt 9 .

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego jest wydawane wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, jeżeli wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 3 albo art. 49 ust. 3.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje w terminie do 45 dni od dnia wpływu do Prezesa URE wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są zobowiązane:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 69, obliczoną w sposób określony w art. 56.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁵⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984.

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy jest obowiązany złożyć Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust.1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku podania w oświadczeniu, o którym mowa w ust 3, nieprawdziwych informacji, odbiorca przemysłowy jest obowiązany do samodzielnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w stosunku do 100% energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

Art. 53. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia wydanego dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 20 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7 % i nie więcej niż 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 60 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej 3 % i nie więcej niż 7 %, wartości ich produkcji -

wykonują w zakresie 80 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

2. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.

Art. 54. 1. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi URE:

1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 53 ust. 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi URE informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

Art. 55. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydanego dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy końcowi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3 i 4, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie zakupionej i zużytej energii elektrycznej lub zakupionego biogazu rolniczego przeliczonego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej do 100 GWh.

Art. 56. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times (E_o - E_u),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z - opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

O_{zj} - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 297,35 złotych za 1 MWh,

E_o - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

E_u - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Art. 57. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w zakresie określonym w art. 52 ust. 2 pkt 5.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, który uzyskał wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23, dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił lub wystąpi z wnioskiem, o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 i art. 45, art. 48 i art. 49, art. 52 - 55, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

3. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

4. Kosztami, o których mowa w ust.3, uwzględnianymi w taryfach są koszty uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh] oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh].

Art. 59. Maksymalną wielkość obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej, uznaje się za spełnioną, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej ze świadectw pochodzenia, w danym roku w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym wynosi 20 %.

Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 31 października każdego roku może, w drodze rozporządzenia:

- 1) obniżyć wielkość udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym,

2) określić sposób obliczania udziału, o którym mowa w pkt 1

- w kolejnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasowe wykonanie udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie oraz wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 61. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 24, oraz inne paliwa,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 4,
- biorąc pod uwagę w szczególności stan wiedzy technicznej oraz potrzebę rzeczywistego ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,
- 3) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach biogazu rolniczego na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1
- biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.⁶⁾)

- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 836 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 433 i 984.

maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 65. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 52 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, towarowy dom maklerski lub dom maklerski oraz odbiorca przemysłowy, o których mowa w art. 52 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 68. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 69. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”, i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 70. 1. Narodowy Fundusz jest obowiązany do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz Prezesowi URE informacji o wysokości:

- 1) uiszczonych opłat zastępczych,
- 2) wpływów z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 161 ust. 1 i art. 165,
 - w terminie 14 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

2. Narodowy Fundusz udostępnia informacje o których mowa w ust. 1 w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych prawnie chronionych w terminie 30 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

Art. 71. Wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzanie biogazu rolniczego o wydajności do 20 mln m³/rok w instalacji odnawialnego źródła energii zwalnia się z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 5.

Art. 72. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 42, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w:

- 1) instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
- 2) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, hydroenergię;
- 3) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej

biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalane w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

3. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny, dołącza się oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywane:

- a) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,
- b) paliwo konwencjonalne, drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
- c) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny.

Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej:

- 1) przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w:
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii albo
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii, zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy

- 2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów albo
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy

- która może zostać zakupiona w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

2. Ustalając maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów, zużywanych w energetyce oraz w transporcie, oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 74. 1. Aukcje, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza Prezes URE.

2. Przedmiotem aukcji, o których mowa w ust. 1, jest zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 75.

3. Prezes URE przeprowadza aukcję oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej:

- 1) przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w:

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
- b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;

- 2) po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w:

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów,
- b) instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Aukcje, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW i powyżej 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość lub wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przeznaczonych do zakupu w danym roku kalendarzowym określonej w

obwieszczeniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1, nie zostanie wyczerpana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

6. Co najmniej 25 % ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1, zakupionej po przeprowadzeniu aukcji powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku.

Art. 75. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów lub zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy tych instalacji może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach

spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

3. W przypadku modernizacji instalacji:

1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,

2) spalania wielopaliwowego w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo

3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię

- energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3

4. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji, a w przypadku instalacji, o których mowa w ust. 3 - proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację tej instalacji, nie więcej jednak niż 75 % wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

Art. 76. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zamierzający przystąpić do udziału w aukcji podlegają procedurze oceny formalnej, której celem jest ocena przygotowania wytwórcy do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów albo zmodernizowanej tej instalacji .

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców, którzy złożyli deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE.

4. W celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w ust. 1, wytwórcy składają do Prezesa URE wnioski o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

5. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 3) oznaczenie organu, do którego jest składany;
- 4) datę złożenia wniosku;
- 5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 6) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny - oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywane:

- a) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,
- b) paliwo konwencjonalne, drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
- c) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w

przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy.

6. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza następujące dokumenty, których okres ważności, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy :

1) dokumenty potwierdzające dopuszczalność lokalizacji danej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów na terenie objętym planowaną inwestycją - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - prawomocne pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej;

2) kopię umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;

3) kopię prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę wydanej dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów lub ich modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – kopię prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.⁷⁾);

4) kopię dokumentu potwierdzającego wniesienie kaucji do Prezesa URE albo potwierdzające ustanowienie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej w wysokości 30 złotych za 1 kW planowanej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej projektowanej instalacji;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060, z 2012 r. poz. 460, 472, 908, 951 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 21 i poz. 165.

5) harmonogram rzeczowy i finansowy realizacji projektowanej budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów.

Art. 77. 1. Prezes URE pisemnie, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wydaje lub odmawia wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji.

2. Odmowa wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

3. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy od dnia jego wydania, jednak nie może być dłuższy niż ważność dokumentów stanowiących podstawę wydania zaświadczenia.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na co najmniej 60 dni przed przeprowadzeniem pierwszej w danym roku aukcji ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", informację o maksymalnej cenie w złotych za 1 MWh za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym zakupiona, wytworzona przez wytwórców po przeprowadzeniu aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł, zwanej dalej „ceną referencyjną”.

2. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę sumę średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne oraz średniej ważonej ceny świadectw pochodzenia w latach 2011-2013 określonej na podstawie dokonanych transakcji przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

3. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę wyniki przedstawionych analiz ekonomicznych przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze dotyczące:

- 1) średnich kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów;
- 2) modeli finansowych, które uwzględniać będą istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania danego odnawialnego źródła energii, zapewniając

podmiotom finansującym zwrot z inwestycji w okresie wsparcia adekwatny do oczekiwanych warunków makroekonomicznych i poziomu ryzyka związanego z finansowaniem danego rodzaju odnawialnego źródła energii;

- 3) nakładów inwestycyjnych ponoszonych w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 4) założeń dotyczących technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;
- 5) kosztów operacyjnych oraz dodatkowych nakładów inwestycyjnych ponoszonych w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 6) przewidywań kształtowania się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 7) kosztów kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów oraz instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy :

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy;
- 3) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów;
- 4) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków;
- 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych,
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji

- spalania biomasy, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego;
 - 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
 - 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej ulegające biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych w instalacji termicznego przekształcania odpadów;
 - 10) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny;
 - 11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
 - 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
 - 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię;
 - 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię;
 - 15) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię geotermalną;
 - 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego;
 - 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego;
 - 18) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na morzu.

Art. 79. 1. Prezes URE na co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem aukcji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki ogłoszenie o aukcji oraz zaprasza do składania ofert.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 2) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;

3) maksymalną ilość i wartość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jaka może zostać zakupiona w drodze aukcji, w tym po uwzględnieniu aktualnych planów rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, o których mowa w art. 16 ustawy – Prawo energetyczne, w celu określenia maksymalnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła lub w instalacjach termicznego przekształcania odpadów o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 4000 MWh/MW/rok w obszarze działania poszczególnych operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. W aukcji na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, mogą wziąć udział wytwórcy posiadający dokument potwierdzający ustanowienie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo kopię aktualnego dokumentu poświadczającego wniesienie kaucji do Prezesa URE w wysokości określonej w art. 76 ust. 6 pkt 4.

4. W aukcji na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 77 ust. 1.

5. Aukcję przeprowadza się, jeżeli zostały zgłoszone co najmniej 3 oferty.

6. Aukcję prowadzi się w formie elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

7. Dostawcę usługi internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013, poz. 907).

8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

9. Regulamin aukcji określa:

- 1) wymagania dotyczące przebiegu i rozstrzygnięcia aukcji;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 3) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 4) warunki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 5) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej.

10. Regulamin aukcji jest zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Regulamin aukcji jest ogłaszany w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 80. 1. Prezes URE i wytwórcy, zwani dalej „uczestnikami aukcji”, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji przekazują oferty za pomocą formularza

umieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 79 ust. 6, umożliwiającego wprowadzenie niezbędnych danych w trybie bezpośredniego połączenia z platformą, a także zapewniającego bezpieczeństwo transakcji.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę, określając rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, sprzedawcę zobowiązanego na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja, ilość określoną w MWh i cenę wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1MWh, energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii jaką planuje wytworzyć po tej cenie.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) proponowaną wysokość ceny zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię elektryczną w złotych za 1 MWh;
- 3) rodzaj i łączną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnego źródła energii przez uczestnika aukcji;
- 4) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnego źródła energii przez uczestnika aukcji, spełnia wymagania, o których mowa w art. 42 ust 7-11”;
- 5) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh jaką planuje wytworzyć w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów uczestnik aukcji w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, w tym ilość planowanego wytworzenia energii elektrycznej wyrażoną w MWh w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego

przekształcania odpadów o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 4000 MWh/MW/rok;

- 6) określone w umowie o przyłączenie miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej – w przypadku energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2;

- 7) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:

a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

- energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,

– siłę wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,

b) rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii najpóźniej od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od miesiąca, w którym nastąpiło zamknięcie aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1;

- 8) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1 i 2, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywane:

a) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,

b) paliwo konwencjonalne, drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej

do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,

- c) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy.

2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego będzie wykorzystywane wyłącznie substraty określone w obwieszczeniu ogłoszonym na podstawie art. 118 niniejszej ustawy;

3) łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów w rozdziale 4 ustawy wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych [w zł/MW], dla której ma zostać przekazana wytwórcy pomoc w wyniku realizacji złożonej oferty, o której mowa w art. 80, nie przekracza różnicy pomiędzy wartością ilości wytworzonej energii elektrycznej [w MW] w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów pomnożonej przez cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1 lub 2, a wartością stanowiącą równoważną ilość energii elektrycznej wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii pomnożoną przez średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

- 9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1 i 2, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego:

- a) nie będzie wykorzystywane drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe;
- b) wykorzystane będą wyłącznie substraty określone w obwieszczeniu ogłoszonym na podstawie art. 118 niniejszej ustawy;
- c) łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacji biogazu rolniczego wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis, niezależnie od jej formy i źródła, udzielonej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych [w zł/MW], dla której ma zostać przekazana wytwórcy pomoc w wyniku realizacji złożonej oferty, o której mowa w art. 80, nie przekroczy różnicy wartości pomiędzy ekwiwalentną ilością energii elektrycznej [w MW] wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczoną w sposób określony na podstawie art. 62, odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji biogazu rolniczego pomnożonej przez cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1 lub 2, a wartością stanowiącą równoważną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii pomnożoną przez średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Oferty, pod rygorem nieważności, składa się opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr z 2013 r. poz. 262).

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji złożona oferta wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może być wycofana.

8. Oferty zawierające ceny przekraczające wysokość ceny referencyjnej zostają odrzucone.

Art. 81. 1. Aukcję wygrywają ci uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość i wartość energii

elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość i wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, wszystkie oferty traktowane są jednakowo przy jednoczesnym proporcjonalnym obniżeniu, za zgodą uczestników aukcji, ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wskazanej w tych ofertach, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W przypadku gdy pozostała do zakupu ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości i wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, za jego zgodą ilość ta ulega obniżeniu do ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pozostałej do zakupu po przeprowadzeniu aukcji, z zastrzeżeniem ust.4.

4. W przypadku gdy uczestnik aukcji, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3, nie wyrazi zgody na proporcjonalne obniżenie ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wskazanej w jego ofercie, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii nie podlega zakupowi w tej aukcji.

5. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1, przepisów art. 41-69 nie stosuje się.

Art. 82. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji:

- 1) w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji;
- 2) jeżeli w ustalonym w ogłoszeniu o aukcji okresie nie zostaną zgłoszone żadne oferty lub zostaną zgłoszone mniej niż 3 oferty.

2. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) wytwórcach, których oferty zostały wybrane;
- 2) minimalnych i maksymalnych cenach zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh uzyskanych w aukcji;
- 3) łączną ilość w MWh i wartość w złotych z dokładnością do jednego grosza zakupionej w aukcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

3. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji informuje wytwórców, których oferty zostały wybrane, o wynikach aukcji.

4. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji przekazuje właściwym sprzedawcom zobowiązanym informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty zostały wybrane w drodze aukcji, oraz dotyczące ilości oraz ceny energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z podziałem na kolejne

następujące po sobie lata kalendarzowe, którą obowiązany jest zakupić sprzedawca zobowiązany.

5. Prezes URE unieważnia aukcję, jeżeli wszystkie oferty zawierają ceny wyższe niż cena referencyjna lub z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym.

6. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informację o unieważnieniu aukcji.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o unieważnieniu aukcji w terminie 3 dni roboczych od dnia jej unieważnienia.

Art. 83. 1. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji w terminie 3 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) zestawienie zwycięskich ofert;
- 2) ceny zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii uzyskane w aukcji;
- 3) ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka będzie zakupiona po przeprowadzeniu aukcji, w podziale na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe

3. W terminie sześciu miesięcy po zamknięciu aukcji wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zawiera z właściwym sprzedawcom zobowiązanym umowę zakupu, która zawiera w szczególności:

- 1) określenie stron umowy;
- 2) cenę energii elektrycznej w zł/MWh ustaloną w drodze aukcji;
- 3) ilość energii elektrycznej w MWh jaką obowiązany jest wytworzyć wytwórca energii elektrycznej;
- 4) okres trwania umowy;
- 5) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
- 6) informacje o prawach sprzedawcy zobowiązanego, w tym o obowiązku zgłoszenia przez wytwórcę daty wytwarzania po raz pierwszy energii elektrycznej;
- 7) informacje o zobowiązaniach sprzedawcy zobowiązanego, w tym o sposobie uzyskania informacji o dostarczonej energii elektrycznej do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz o obowiązku zwrotu różnicy do Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A;

- 8) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanym a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

Art. 84. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 3, który wygrał aukcję, jest obowiązany, w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego przekazać Prezesowi URE informację o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh jaką wytworzył w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje:

- 1) w równych okresach trzyletnich – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przed danego wytwórcę przez okres 3 lat lub przez wielokrotność tej liczby, nie dłużej jednak niż przez 15 lat;
- 2) za cały okres w jakim przysługuje wsparcie - w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przed danego wytwórcę przez okres krótszy niż 3 lata.

3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 80 ust. 3 pkt 7, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji po upływie 3 lat licząc od dnia w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

4. Dla potrzeb ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3, przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
 - 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub w instalacjach termicznego przekształcania odpadów wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 24, oraz inne paliwa,
 - 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii
- określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 85. 1. Prezes URE jest uprawniony do kontroli złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 76 ust. 5 pkt 6 oraz art. 80 ust. 3 pkt 4 i pkt 8-9 w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje okres do 6 miesięcy wstecz licząc od dnia jej rozpoczęcia.

Art. 86. 1. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 87 i art. 88 stosuje się odpowiednio.

Art. 87. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii, którzy wygrali aukcję, o których mowa w art. 84 ust. 1;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

Art. 88. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 76 ust. 5 pkt 6 oraz art. 80 ust. 3 pkt 4 i pkt 8-9 ze stanem faktycznym. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w tym protokole.

Art. 89. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 72 ust. 3 oraz art. 76 ust. 5 pkt 6 oraz art. 80 ust. 3 pkt 4 i pkt 8-9, ze stanem faktycznym, Prezes URE w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli wydaje postanowienie o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów. Na postanowienie Prezesa URE służy zażalenie.

Art. 90. Prezes URE w terminie 14 dni od wydania postanowienia, o którym mowa w art. 89, przekazuje informację o postanowieniu odpowiedniemu sprzedawcy zobowiązanemu, w celu dokonania przez niego korekty, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5.

Art. 91. 1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Do postanowień Prezesa URE, o którym mowa w art. 89, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego. Termin na wniesienie zażalenia wnosi się w terminie 7 dni.

Art. 92. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, biomasy lub biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 93. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie ustawy, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia.

2. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do 31 grudnia 2040 r., przy czym okres

ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

4. W okresie, o którym mowa w ust. 1 - 3, sprzedawcy zobowiązanemu przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, z zastrzeżeniem art. 94 ust. 1 pkt 5.

5. Zakup energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcenia odpadów następuje po stałej cenie ustalonej w aukcji, z zastrzeżeniem ust. 6 i ust. 7, oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 80, z zastrzeżeniem art. 81.

6. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 89, realizacja obowiązku zakupu, o którym mowa w ust. 1 - 3 następuje po średniej kwartalnej cenie energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, obowiązującej w poprzednim kwartale.

7. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, którzy wygrali aukcję, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. Ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w danym miesiącu.

9. Kaucja, o której mowa w art. 76 ust. 6 pkt 4, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji termicznego przekształcenia odpadów albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku wytwórcy, który wygrał aukcję;
- 2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji - w przypadku wytwórcy, który nie wygrał aukcji.

Art. 94. 1. Sprzedawca zobowiązany, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 93 ust. 1 – 3, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości wyrażonej w MWh i ceny energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zakupionej w danym miesiącu, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy, rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji

termicznego przekształcenia odpadów i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh;

- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej kwartalnej ceny energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, obowiązującej w poprzednim kwartale, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z zastrzeżeniem pkt 5;
- 4) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 - 3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu;
- 5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym - w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 89; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego przez sprzedawcę zobowiązanego sprawozdania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca, sprzedawcy zobowiązanemu na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. W przypadku gdy w danym miesiącu, ilość sprzedanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 95. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. do dnia 30 września każdego roku przekazuje Prezesowi URE, informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, mając na względzie

informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawcę zobowiązanego, otrzymanych w danym roku.

2. Prezes URE kalkulując planowane w roku następnym wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, bierze pod uwagę:

1) informacje, o których mowa w ust. 1;

2) maksymalną ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać zakupiona w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określona w obwieszczeniu ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 73 ust. 1;

3) średnią cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w trzech kwartałach danego roku kalendarzowego.

Art. 96. Od dnia 1 stycznia 2015 r.:

1) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera obliczoną w sposób określony w art. 97 ust. 2 opłatę OZE, należną od:

a) płatnika opłaty OZE;

b) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej;

c) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej, nie będącego płatnikiem opłaty OZE;

d) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci przesyłowej elektroenergetycznej, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącemu płatnikiem, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

2) płatnik opłaty OZE pobiera opłatę na pokrycie kosztów zakupu od operatora systemu przesyłowego usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego w części polegającej na zapewnieniu dostępności energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tym systemie, zwaną dalej "opłatą końcową OZE", ustaloną z uwzględnieniem stawek opłaty OZE, o których mowa w art. 98 ust.1 i art. 99. ust. 2 od:

a) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE,

b) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE,

c) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącemu płatnikiem, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

Art. 97. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego uwzględni w taryfie za usługi przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę OZE, ustalaną na podstawie stawki opłaty OZE o której mowa w art. 98 ust. 1 i art. 99 ust. 2, oraz warunki jej stosowania.

2. Opłatę OZE należną od:

1) płatnika opłaty OZE oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE,

b) do sieci przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będących płatnikami opłaty OZE, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE,

c) do urządzeń, instalacji lub sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika bezpośrednio lub poprzez sieci przedsiębiorstw energetycznych świadczących na ich rzecz usługi przesyłania lub dystrybucji ilości energii elektrycznej;

2) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę końcowego;

3) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej, nie będącego płatnikiem opłaty OZE, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych do sieci tego przedsiębiorstwa;

4) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych

przyłączonych bezpośrednio do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną bezpośrednio, lub poprzez sieci przedsiębiorstw energetycznych świadczących na ich rzecz usługi przesyłania lub dystrybucji.

3. Płatnik opłaty OZE uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę końcową OZE, ustalaną na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 i art. 99 ust.2, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh oraz warunki jej stosowania.

4. Opłatę końcową OZE należną od:

1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej płatnika opłaty OZE oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę końcowego;

2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej płatnika opłaty OZE, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych do sieci tego przedsiębiorstwa;

3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej płatnika opłaty OZE, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych bezpośrednio do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną bezpośrednio, lub pośrednio poprzez sieci przedsiębiorstw energetycznych świadczących na ich rzecz usługi przesyłania lub dystrybucji.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę z tytułu świadczenia usługi dystrybucyjnej związanej z zakupem usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego w części polegającej na zapewnieniu dostępności energii odnawialnej w tym systemie oraz warunki jej stosowania. Opłata ustalana jest na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 i art. 99 ust. 2, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh.

6. Opłatę, o której mowa w ust. 5, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę końcowego.

7. Ilość energii elektrycznej zużywana przez płatników opłaty OZE, przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą, w zakresie przesyłania lub dystrybucji

energii elektrycznej, nie będące płatnikami opłaty OZE oraz przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, w części w jakiej nie dotyczy zużycia w celu wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, jest uwzględniana w ilościach energii w odniesieniu do których pobiera się opłaty o których mowa w ust. 2, 4 i 6. W takim przypadku zużycie energii elektrycznej przez te przedsiębiorstwa traktowane jest jak zużycie przez odbiorców końcowych w odniesieniu do którego stosuje się stawkę opłaty OZE o której mowa w art. 98 ust.1 i art. 99 ust. 2.

8. W przypadku gdy przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną jest przyłączone jednocześnie do sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci płatnika opłaty OZE, przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną wnosi opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i ust. 3 pkt 3, w całości do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 98. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2015 r, do dnia 31 grudnia 2015 r. stawka opłaty OZE netto wynosi 2,27 zł za 1 MWh.

2. Stawka opłaty OZE netto, o której mowa w ust. 1 i art. 99 ust. 1, nie zawiera podatku od towarów i usług.

Art. 99. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE netto, na dany rok kalendarzowy, począwszy od roku 2016, według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-1} - S_{Ri-1} / Q_{i-1}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- S_{Ri} - stawkę opłaty OZE netto na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- G_i - wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE, obliczona według wzoru, o którym mowa w art. 100,
- Q_{i-1} - ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych w roku poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE, która stanowiła podstawę rozliczeń opłaty OZE o której mowa w art. 97 ust.1
- S_{Ri-1} - niewykorzystane środki z opłaty OZE pozostałe z poprzedniego roku kalendarzowego, wyrażone w złotych.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE, o której mowa w ust. 1, uwzględniającą podatek od towarów i usług, w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem URE”, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh.

Art. 100. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem "Gi", o którym mowa w art. 99 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku "i" stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ - sumę środków dla sprzedawcy zobowiązanego, obliczoną na podstawie danych, o których mowa w art. 95 ust. 2,

L_{OZEi} - wydatki i koszty, o których mowa w art. 103 ust. 2,

E_{OZEi} - prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku "i", stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 103 ust. 4 pkt 2.

Art. 101. 1. Płatnik opłaty OZE oraz przyłączeni do sieci przesyłowej odbiorca końcowy, wytwórca i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, informację o ilościach energii elektrycznej do naliczenia opłaty OZE.

2. Płatnik opłaty OZE oraz przyłączeni do sieci przesyłowej odbiorca końcowy, wytwórca i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, środki z tytułu opłaty OZE, obliczone w sposób, o którym mowa w art. 97 ust. 2, za okres rozliczeniowy.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym, zwanym dalej „rachunkiem opłaty OZE operatora”.

4. Okresem rozliczeniowym, gdy rozliczenia są dokonywane między:

1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:

a) płatnikiem opłaty OZE,

b) przyłączonymi bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej odbiorcą końcowym, wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącymi płatnikiem opłaty OZE,

- jest miesiąc kalendarzowy;

2) płatnikiem opłaty OZE a:

a) odbiorcą końcowym,

b) przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnikiem opłaty OZE odbiorcą końcowym, wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie będącymi płatnikiem opłaty OZE

- jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i usługi przesyłania.

Art. 102. 1. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. informację o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy na rachunku opłaty OZE operatora oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do 23. dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, wystawia na jej podstawie notę księgową dla operatora systemu elektroenergetycznego przesyłowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., zwany dalej "rachunkiem opłaty OZE", środki w wysokości wynikającej z noty księgowej.

Art. 103. 1. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 106, jest niewystarczająca na wypłatę środków, o których mowa w art. 94 ust. 2 lub 3, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zaciąga zadłużenie na wypłatę środków, o których mowa w art. 94 ust. 2 lub 3.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4., oznaczone symbolem "Lozei", oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} - kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} - kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i obsługą wypłat,

3. Wydatki i koszty, oznaczone symbolem " L_{OZEi} ", uwzględnia się w kalkulacji stawek opłaty OZE.

4. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
 - 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku
- do dnia 30 września każdego roku.

Art. 104. 1. W przypadku uzyskania przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. środków z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 106

- suma tych środków jest przeznaczana na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

2. W przypadku gdy po dokonaniu ostatecznych rozliczeń z tytułu pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, oraz spłacie zadłużenia, o którym mowa w art. 103 ust. 1, na rachunku opłaty OZE pozostaną środki, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje szczegółową informację Prezesowi URE, który uwzględnia wysokość powyższych środków w kalkulacji stawki opłaty OZE na kolejny rok, zgodnie z art. 99.

Art. 105. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług oraz środków, o których mowa w art. 104 ust. 2. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna, a w przypadku środków, o których mowa w art. 104 ust. 2, w dacie ich otrzymania.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE operatora, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁸⁾).

3. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 1, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2, w dacie dokonania tej czynności.

4. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, w dacie ich przekazania.

5. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 104 ust. 1, nie stanowią przychodu Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

6. Środki przekazane przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rzecz sprzedawcy zobowiązanego nie stanowią u Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

Art. 106. 1. Środki zgromadzone przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rachunku opłaty OZE mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;
- 3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, poz. 596, poz. 769, 1010, 1342 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 613, 1012, 1036 i 1448.

Art. 107. Siedzibą Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 108. 1. Przedmiotem działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda sprzedawców zobowiązanych do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3;
- 2) rozliczanie ujemnego salda sprzedawców zobowiązanych do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie;

2. Zysk Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności określonej w ust. 1.

Art. 109. 1. Skarb Państwa obejmuje wszystkie akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. mogą zostać pokryte wyłącznie wkładami pieniężnymi wniesionymi w całości przed jej zarejestrowaniem.

3. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. są akcjami imiennymi i nie podlegają zamianie na akcje na okaziciela.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

5. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie mogą być zbywane ani obciążane.

6. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie podlegają zajęciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, 1342 i 1529) oraz przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

7. Na akcjach Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie można ustanawiać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych w trybie przepisów działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012, poz. 749, z późn. zm.⁹⁾).

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1027 i 1036.

Art. 110. 1. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może być obniżany.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może emitować obligacji zamiennych albo obligacji z prawem pierwszeństwa.

Art. 111. Rada nadzorcza Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. liczy pięciu członków, powoływanych i odwoływanych przez:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki – Przewodniczącego rady nadzorczej;
- 2) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa - jednego członka;
- 3) ministra właściwego do spraw środowiska – jednego członka;
- 4) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – jednego członka;
- 5) Prezesa URE - jednego członka.

Art. 112. 1. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów.

2. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

3. Regulamin uchwalony przez radę nadzorczą podlega zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie.

Art. 113. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może zostać połączony z inną spółką ani ulec podziałowi bądź przekształceniu.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców.

Art. 114. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki oraz przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, informacje z zakresu swojej działalności.

Art. 115. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030).

Art. 116. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane, do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów,

przyłączonej do sieci, znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach

- pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust.1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

4. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym w ust.1, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, które nie spowodują w przedsiębiorstwie energetycznym, w danym roku, wzrostu cen lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust.2.

5. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust.1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw

energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

Art. 117. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru biogazu lub biogazu rolniczego spełniającego parametry jakościowe określone w przepisach odrębnych, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 118. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Prezesa ARR, ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę zawierającą uznane za biomasę ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działań przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów

Art. 119. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 120. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii;
- 3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów;
- 4) określenie okresu obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 5) wskazanie czy instalacja odnawialnego źródła energii lub instalacja termicznego przekształcania odpadów określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tych instalacjach.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Gwarancje pochodzenia oraz inne dokumenty potwierdzające wydanie gwarancji pochodzenia wydaje się w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezesowi URE.

6. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urzędów pomiarowo-rozliczeniowych.

7. Dla potrzeb ustalenia rzeczywistej ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
 - 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub w instalacjach termicznego przekształcania odpadów wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 24, oraz inne paliwa,
 - 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii
- określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 121. 1. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

2. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Po upływie okresu określonego w ust. 2 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

4. Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera dane określone w art. 120 ust. 3 oraz wskazuje datę jej ważności.

5. Gwarancje pochodzenia tracą ważność z dniem wydania przez podmiot, o który mowa w art. 124 ust. 1, dokumentu o którym mowa w art. 124 ust. 4.

6. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

7. Gwarancję pochodzenia jest wydawana w formie elektronicznej i przekazywana bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

Art. 122. 1. Prezes URE odmawia wydania gwarancji pochodzenia jeżeli wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 120 ust. 2.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 123. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. Odmowa uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

4. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

5. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej na którą została wydana.

Art. 124. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany wydać podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacjach termicznego przekształcania odpadów.

5.. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia są obowiązani poinformować pisemnie Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

6. Informacja, o której mowa w ust. 5, podlega wpisowi do rejestru gwarancji pochodzenia.

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w ust. 8;
- 2) opłaty skarbowej za wydanie gwarancji pochodzenia.

10. Podmiot, o którym mowa w ust.1 może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych oraz monitorowanie rynku energii elektrycznej lub ciepła ze źródeł odnawialnych, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie

Art. 125. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa, opracowuje projekt krajowego

planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii do roku 2020, zwanego dalej „krajowym planem działania”.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające model i sposób dojścia do krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto, pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych, wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania jakie powinny zostać podjęte do osiągnięcia celów pośrednich, niezbędne w poszczególnych latach aż do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej wytwarzania energii i paliw ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju jej nowych zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii i paliw, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania, albo
- 2) wydania zalecenia przez Komisję Europejską

- minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 126. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu krajowego wskazanego w art. 125 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591 oraz z 2013 r. poz. 2).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytworzonych ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii i paliw wytworzonych ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce i w transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stanu infrastruktury technicznej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych do realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię i paliwa, pozyskiwane ze źródeł odnawialnych, wytworzone w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii i paliw, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 127. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii elektrycznej i paliw gazowych, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytwarzanych w instalacjach

odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce i w transporcie, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE, Prezes ARR oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 3 - 8 ma na celu identyfikację kierunku rozwoju odnawialnych źródeł energii, wypracowanie optymalnego i zrównoważonego stopnia wykorzystania poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego, ochronę środowiska oraz osiągnięcie celów wynikających z przyjętych umów międzynarodowych.

3. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii i paliw, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii i paliw, pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego instalacji odnawialnych źródeł energii oraz usuwanie innych barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania ze źródeł odnawialnych i wykorzystania źródeł odnawialnych energii;
- 4) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię i paliwa pozyskiwane ze źródeł odnawialnych, wytwarzane w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz nadwyżki ich wytwarzania.

4. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

5. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:

- 1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii.

6, Zadania Prezesa ARR w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych.;
- 2) pozyskiwanie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania biokomponentów.

7. Zadania Prezesa URE w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) przekazywania informacji dotyczących odnawialnych źródeł energii , o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy - Prawo energetyczne, stosownie do zakresu zadań Prezesa URE;
- 2) monitorowanie wykonania obowiązku przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

8. Zadania Prezesa GUS w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu.

9. Zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 3 - 8, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytwarzanych ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, , minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE, Prezes ARR oraz Prezes GUS, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 128. 1. Udział energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Metodologię i definicje stosowane przy wyliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 147/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania aktualizacji miesięcznych i rocznych statystyk dotyczących energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

1) końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych, uwzględniając sumę końcowego zużycia energii:

a) elektrycznej brutto ze źródeł odnawialnych,

b) brutto ze źródeł odnawialnych energii w ciepłownictwie i chłodnictwie oraz

c) ze źródeł odnawialnych w transporcie,

2) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,

3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerothermalnej, geothermalnej lub hydrothermalnej przez pompy ciepła

- biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 129. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje związane z wykorzystaniem energii i paliw ze źródeł odnawialnych wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw gospodarki są publikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej,

2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii,

3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego,

- 4) ilości wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Gospodarki w terminie 25 dni od zakończenia każdego kwartału.

5. Realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 2, Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od zakończenia każdego kwartału. 6. Dane opublikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, po ich wcześniejszym przetworzeniu, są jawne.

Art. 130. Przez energię ze źródeł odnawialnych, o której mowa w niniejszym rozdziale, rozumie się energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, energię spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 131. 1. Osoba dokonująca instalacji mikroinstalacji lub małych instalacji, zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z pisemnym wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie certyfikatu.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada:

- a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
 - b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
 - c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
 - d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 145 pkt 2, lub
 - e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytych stanie technicznym odnawialnego źródła energii;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji lub małej instalacji, poświadczony zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 140 ust. 1 lub w art. 146, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

- 1) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn.zm.), lub
- 2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie odnawialnych źródeł energii, albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub

elektrycznych wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2012 r. poz. 572, 742 i 1544)

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 132. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się co najmniej dwa razy w ciągu roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, co najmniej na trzydzieści dni przed planowanym terminem egzaminu.

2. Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "Komisją", przeprowadzającą egzamin dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu uprawniającego do instalowania danego rodzaju instalacji, powołuje Prezes UDT.

3. Członków Komisji powołuje na 4 lata Prezes UDT spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz wyznaczonych przez Prezesa UDT.

4. Wniosek o powołanie członka komisji mogą zgłosić w szczególności:

1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne, pod warunkiem że zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie odnawialnych źródeł energii;

2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalności w zakresie danego rodzaju odnawialnego źródła energii;

3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie odnawialnego źródła energii;

4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których jest prowadzone kształcenie zawodowe z zakresu odnawialnych źródeł energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi co najmniej 7 członków przeprowadzających egzamin dla danego rodzaju instalacji określonego w art. 131 ust. 2.

Art. 133. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;

2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;

3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;

4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;

5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 1 lit. b-e lub w ust. 4;
- 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć także oświadczenie następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych, nie byłem karany.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.¹²⁾).

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 134. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 131 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do wydania wnioskodawcy certyfikatu albo zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na 5 lat.

Art. 135. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 131 ust. 3 lub 4 albo gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 136. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;

- 2) pozbawienia instalatora z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją udokumentowane dowody, że mikroinstalacja lub mała instalacja jest zainstalowana niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 137. 1. Prezes UDT, na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności uprzednio wydanego certyfikatu przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, pod warunkiem że instalator:

- 1) złoży oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w art. 131 ust. 3 lub 4 ;
- 2) w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu ukończył szkolenie przypominające, potwierdzone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń;
- 3) przedstawi wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym minimum pięciu referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji w celu potwierdzenia ciągłości pracy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w art. 133 ust. 1.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
 - b) opis mikroinstalacji albo małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁰⁾) oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Prezes UDT przed przedłużeniem ważności certyfikatu dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu w przypadku, gdy instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1.

Art. 138. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 139. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje lub małe instalacje, jeżeli posiadają:

1) ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji i małej instalacji nie później niż 30 dni przed zamierzonym rozpoczęciem instalacji, lub

2) certyfikat wydany na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 133 ust. 1, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie, jest ważny i może być stosowany w obrocie.

Art. 140. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 137 ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 131 ust. 2.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń i za informacje związane ze szkoleniem;
 - 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji personelu prowadzącego szkolenia oraz zapewnienia ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
 - 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
 - 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
 - 5) zasady informowania o:
 - a) cenniku opłat za szkolenia oraz trybie ich wnoszenia,
 - b) miejscu odbywania, datach i godzinach rozpoczęcia oraz zakończenia szkolenia,
 - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
 - d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia,
- dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej.

Art. 141. 1. W celu uzyskania akredytacji podmiot składa do Prezesa UDT pisemny wniosek o udzielenie akredytacji odpowiednio do danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia, jego siedziby i adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 145,
 - 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 140 ust. 2 pkt 2-4;
 - 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
 - 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
 - 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
 - 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej
- dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 142. 1. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje oceny wniosku oraz dokumentów złożonych przez organizatora szkoleń oraz sprawdzenia spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, że organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do udzielenia akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadomienia o odmowie udzielenia akredytacji.

4. Akredytacja jest udzielana na 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w czasie ważności udzielonej akredytacji

Art. 143. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3.

Art. 144. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 142 ust. 4, są negatywne.

Art. 145. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji i cofnięcia akredytacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 131 ust. 2, w przypadku osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, sposób doskonalenia zawodowego w czasie trwania powołania oraz sposób ich dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz wynagradzania jej członków,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania katalogu pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego łącznej oceny,
- 6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 150 ust. 1,
- 7) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1,
- 8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 151 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniej jakości montażu mikroinstalacji i małych instalacji, bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, a także sposób dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej postępowań.

Art. 146. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 3 oraz art. 137 ust. 1 pkt 2, jeżeli posiada:

- 1) ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż 60 dni przed zamierzonym rozpoczęciem szkoleń, lub
- 2) akredytację udzieloną na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 141 ust. 2, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że akredytacja udzielona przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest ważna.

Art. 147. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie dotyczącym certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 148. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.
2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.
3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.
4. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 149. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 148 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania, albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 150. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, ewidencjonowania i bezpiecznego przechowywania ich dokumentacji, pobiera się opłaty za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce

narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego terminu egzaminu;

- 2) wydanie certyfikatu, która nie może być wyższa niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji, wynoszącą 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów, wydawania dokumentów oraz udzielania akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT wydania certyfikatu, przedłużenia ważności certyfikatu, albo udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 151. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL - o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia ukończenia szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7 i 8, są jawne. Dodatkowo jawne są dane, o których mowa w ust. 2 pkt 9, w przypadku wyrażenia przez zainteresowanego zgody na ich ujawnienie odpowiednio na warunkach, o których mowa w art. 133 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 139.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 141 ust. 2.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 146.

Art. 152. 1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. W przypadku wygaśnięcia ważności certyfikatu lub jego cofnięcia, Prezes UDT po 5 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1, dane dotyczące instalatora.

3. W przypadku wygaśnięcia akredytacji organizatora szkoleń lub jej cofnięcia, Prezes UDT po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji usuwa dane organizatora szkoleń z rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2.

Art. 153. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów, ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów inwestycyjnych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii

Art. 154. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676), albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej zawierać postanowienia określające:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w szczególności ilości i ceny przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii strony umowy przekazują Komisji Europejskiej nie później, niż w terminie 3 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

4. W przypadku nie osiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania, nie dokonuje się, w danym roku kalendarzowym transferów statystycznych.

5. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

6. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 155. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 154 ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego, w tym dotyczące określonej ilości i cen energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, która może zostać uwzględniona w realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

Art. 156. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, o którym mowa w art. 125 ust. 1.

2. Warunkiem osiągnięcia celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 154 ust. 1, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznym, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczypospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczypospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania.

Art. 157. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość

energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego, w szczególności o instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, oraz ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji.

4. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 158. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 157 ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierza realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynikającego z krajowego planu działania;
- 4) określenie okresu, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenie zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 159. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu z którym realizowany jest wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
 - 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.
- jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 160. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Energię elektryczną uwzględnia się w krajowym celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

1 energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:

- a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
- b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
- c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii, odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;

2) energia elektryczna jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;

3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 161. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 69 ust. 1;
- 2) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;

- 4) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 93 ust. 1-3 i 6;
- 5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wnioszek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 i art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 116;
- 7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 117;
- 8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;
- 9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 5;
- 10) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 12) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 13) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu lub niezgodnie z treścią wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7;
- 14) nie wytworzył energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 74 ust. 3, w ilości określonej w ofercie przez wytwórcę, który wygrał aukcję, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 84 ust. 2;
- 15) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 16) nie udzielenie informacji, o których mowa w art. 58 ust. 2,
- 17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;
- 18) wytwarza biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja bez wpisu lub niezgodnie z treścią wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23;
- 19) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 pkt 5, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 20) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR informacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 21) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 34.

Art. 162. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 161 ust. 1 pkt 1 - 17 wymierza Prezes URE,
 - 2) art. 161 ust. 1 pkt 18-21 wymierza Prezes ARR
- w drodze decyzji.

Art. 163. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 1- 5 i pkt 9, nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

- 1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_o - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
- O_z - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,
- O_{zz} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

- 2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{oz} - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
- C_c - średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- E_{oo} - ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,
- E_{zo} - ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 6 -8, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa odpowiednio w, art. 64

ust. 3, art. 116 i art. 117, nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 10- 13 i pkt 15-17 wynosi 10.000 zł, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 161 ust. 1 pkt 12 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a nie wskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 161 ust. 1 pkt 14 oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0,5 \times [C_A \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażonej w złotych,

C_A – cena zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wyrażona w złotych za 1 MWh, o której mowa w art. 81 ust. 2,

E_{OA} – ilość oferowanej do wytworzenia po zakończeniu aukcji energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w okresie rozliczeniowym określonym w art. 84 ust. 2, wyrażonej w MWh,

E_{WA} – ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w okresie rozliczeniowym określonym w art. 91 ust. 2., wyrażonej w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1:

1) pkt 18 i 21 – wynosi 10.000 zł;

2) pkt 19 i 20 – wynosi 1.000 zł;

Art. 164. Organy, o których mowa w art. 162, przekazują sprawozdanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i Narodowemu Funduszowi, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 165. Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym, że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 166. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organ, o którym mowa w art. 162 pkt 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 162, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ, o którym mowa w art. 162, powziął o tym wiadomość.

Art. 167. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 161 ust. 1 i art. 165, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Narodowego Funduszu.

Art. 168. Kary pieniężne, o których mowa w art. 161 ust. 1 i art. 165, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 169. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 170. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361, z późn. zm.¹¹) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

¹¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21, 888, 985 i 1036.

„14) przychody uzyskane z tytułu odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego, lub wytwarzaniem biogazu rolniczego wydawanych na wniosek, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 lub art. 49 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 1,.”.

Art. 171. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu ustawy z dnia....o odnawialnych źródłach energii (Dz. U.....poz...),

b) uchyla się pkt 20a,

c) pkt 20b i 20c otrzymują brzmienie:

„20b) mikroinstalacja – mikroinstalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;

20c) mała instalacja – małą instalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”,

d) uchyla się pkt 20d ,

e) uchyla się pkt 20f i 20g,

f) po pkt 20g dodaje się pkt 20h w brzmieniu:

„20h) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.”,

b) w ust. 8 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,”

c) ust. 8d² otrzymuje brzmienie:

„8d². W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia.”

d) w ust. 8d³ wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia:”

e) ust. 8d⁸ otrzymuje brzmienie:

„8d⁸. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.”

f) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Jeżeli wartość dostępnej mocy przyłączeniowej wyznaczona z uwzględnieniem warunków bilansowych systemu elektroenergetycznego jest mniejsza, niż wartość mocy przyłączeniowej określonej przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej może, na wniosek tego podmiotu, wydać warunki przyłączenia i zawrzeć umowę o przyłączenie, pod

warunkiem, że instalacja odnawialnego źródła energii będzie wyposażona w magazyn energii elektrycznej umożliwiający magazynowanie energii wytworzonej z tej instalacji.”;

3) w art. 7b ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75% ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w instalacji odnawialnego źródła energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, ma obowiązek zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:

1) wyposażenie obiektu w indywidualną instalację odnawialnego źródła ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, albo

2) przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej

- chyba, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia do sieci albo dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnej instalacji odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność energetyczną, aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.”;

4) w art. 9 uchyla się ust. 5 i 6;

5) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. 1. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 18, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

- 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 17, obliczoną w sposób określony w ust. 12.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:
- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
 - 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
 - 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹²⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
 - 4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.
3. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.
4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i ogłasza go w Biuletynie

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984.

Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:
 - 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
 - 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
 - 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej niż 3% i nie więcej niż 7%, wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.
6. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 5, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.
7. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:
 - 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w ust. 5, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
 - 2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 9a ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne są zgodne z prawdą;

- 2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 9a ust. 5 ustawy, o której mowa w pkt 1.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
8. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 7, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.
9. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.
10. Deklaracja, o której mowa w ust. 9, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1.
11. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 3. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.
12. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się według wzoru:
- $$Ozs = Ozg \times Eog + Ozk \times Eok + Ozm \times Eom,$$
- gdzie poszczególne symbole oznaczają:
- Ozs - opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wyrażoną w złotych,
- Ozg - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 110% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eog - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, umorzonych obowiązanych podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,

Ozk - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 40% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eok - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, umorzonych obowiązanemu podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,

Ozm - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30% i nie wyższą niż 120% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eom - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, umorzonych obowiązanych podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh.

13. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w ust.

1, określa się:

1) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 na poziomie:

a) 3,9 % w 2014 r.,

b) 4,9 % w 2015 r.;

2) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a na poziomie:

a) 1,1% w 2014 r.,

b) 1,3% w 2015 r.,

c) 1,5% w 2016 r.,

d) 1,8% w 2017 r.,

e) 2,3% w 2018 r.;

- 3) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2 na poziomie 23,2 % w latach 2014 i 2015.
14. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 13, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji lub z uiszczonej opłaty zastępczej, odniesiony do:
- 1) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 ustawy;
 - 2) całkowitej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym;
 - 3) dokonanego zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 3 ustawy;
 - 4) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez towarowy dom maklerski, lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1.
15. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 12, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:
- 1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
 - 2) różnicę pomiędzy kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji i cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
 - 3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;
 - 4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. poz.).
16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o

których mowa w ust. 12, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.

17. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i powinna być uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

18. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 91 ust. 1, oraz sposób potwierdzania danych, o których mowa w art. 91 ust. 8, w tym:

1) sposób obliczania:

- a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
 - b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
 - d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 91 ust. 1;
- 3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji;
- 4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 91 ust. 8;
- 5) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 i 1a, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 91;

6) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1:

a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1,

b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2

- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.”;

6) w art. 9c ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany przedstawiać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

1) 31 lipca - za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;

2) 31 stycznia - za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.”.

7) uchyla się art. 9e;

8) w art. 9l:

a) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo pkt 2.”,

b) w ust. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo w ust. 2;”,

c) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu; tak umorzone świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1.”,

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Do umarzania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 3, przepisy art. 9m ust. 8 - 12 stosuje się odpowiednio.”;

9) art. 9m otrzymuje brzmienie:

„Art. 9m. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia z kogeneracji, o której mowa w ust. 12, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

4. Rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi - organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z kogeneracji z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a

- ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.
7. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia kogeneracji oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.
 8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.
 9. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.
 10. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji wygasają z chwilą jego umorzenia.
 11. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9a ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji jest obowiązany złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 6.
 12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 4.
 13. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.
 14. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji umorzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w poprzednim roku

kalendarzowym, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

10) uchyla się art. 9o – 9s;

11) art. 9t otrzymuje brzmienie:

„Art. 9t. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w instalacjach odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do powyższego rozporządzenia.”;

12) uchyla się art. 9u – 9x;

13) uchyla się rozdział 2a;

14) w art. 14 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozwój wykorzystania instalacji odnawialnych źródeł energii;”,

15) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.”,

16) w art. 16 ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym instalacji odnawialnych źródeł energii;”;

17) w art. 19 ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) możliwości wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów paliw i energii, z uwzględnieniem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w instalacjach

odnawialnych źródeł energii, energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanych w kogeneracji oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych;”;

18) uchyla się rozdział 3a i 3b;

19) w art. 23 w ust. 2:

a) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) jednostkowych opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 12,”

b) w pkt 18 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:

- opalanych paliwami węglowymi,
- opalanych paliwami gazowymi,
- opalanych olejem opałowym,
- stanowiących instalacje odnawialnych źródeł energii”

c) w pkt 19 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) gazu ziemnego i energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,”

d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) wydawanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, oraz ich umarzanie;”;

20) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9l, art. 9m i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;

21) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnych źródeł energii lub do źródeł wytwarzających energię elektryczną w kogeneracji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz energii elektrycznej w mikroinstalacji i małej instalacji”

22) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tej instalacji.”,

23) w art. 45:

a) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się od dnia powstania obowiązku uiszczania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.).

1c. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć związanych z rozwojem instalacji odnawialnych źródeł energii.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.”;

24) w art. 49a w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;”,

25) uchyla się rozdział 6a;

26) w art. 56:

a) w ust.1:

- pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9a ust. 1, lub przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierający dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;”,

- pkt 1f otrzymuje brzmienie:

„1f) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 9 lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym:”,

- uchyla się pkt 28 – 30,

- pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 9a ust. 7 pkt 1;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE.”;

c) ust. 2a - 2d otrzymują brzmienie:

„2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż obliczona według wzoru:

$$K_S = 1,3 \times (O_{ZK} - O_{ZZK}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_S - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_{ZK} - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 12, wyrażoną w złotych,

O_{ZZK} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2c. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1f nie może być niższa niż wysokość obliczona wg wzoru:

$$K_o = 1,3 \times O_z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z - opłatę zastępczą nieuiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczona według wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 12, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 9.

2d. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 34 wynosi 10.000 zł.”.

Art. 172. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.2 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ...);”;

2) w art. 5:

a) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy oraz innych obowiązujących przepisów, przedmiotem działalności spółki prowadzącej giełdę może być wyłącznie prowadzenie giełdy oraz prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu towarami giełdowymi lub działalności związanej z tym obrotem. Spółka prowadząca giełdę może także prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji oraz w zakresie udostępniania informacji związanych z funkcjonowaniem rynku towarów giełdowych.”,

b)w ust. 2e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 21 ust. 2 i 3a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

3) w art. 55a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w wykonaniu obowiązków informacyjnych, publikacyjnych lub sprawozdawczych określonych w ustawie lub innych obowiązujących przepisach;”.

Art. 173. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 i 984) w art. 37 w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz przepisach ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ..., poz. ...).”.

Art. 174. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

„1) w art. 401 w ust. 7:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy;”

b) po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dniao odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z, poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 161 ust. 1 i art. 165 tej ustawy;”

2) w art. 401c:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na wspieranie:

- 1) poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 2) przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z późn. zm.¹³);
- 3) rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii, oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączeniu tych instalacji, w szczególności na:
 - a) nabycie lub montaż mikroinstalacji lub małej instalacji w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii,
 - b) nabycie stacji redukcyjno – gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 4) rozwoju produkcji instalacji odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) innych działań związanych z instalacjami odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:

¹³ Zmiany wymienione ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 76, poz. 493, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1342.

- a) promowanie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach,
- b) opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach.”;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1 - 4 i 6 – 9a mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska. Przy udzielaniu zgody minister właściwy do spraw środowiska uwzględnia w szczególności potrzeby realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, polityki ekologicznej państwa oraz zobowiązania wynikające z prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”.

Art. 175. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, 984 i 1047) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zamówienie na dostawy jest dokonywane na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub, gdy dokonuje zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”,

2) w art. 138a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

”1. Zamawiający prowadzący działalność, o której mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i 3, nie stosują ustawy do udzielania zamówień sektorowych na dostawy energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła oraz paliw do wytwarzania energii oraz zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, lub w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 176. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa, pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z, poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Art. 177. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1282, 1448 i 1512 oraz z 2013 r. poz.) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I:

a) ust. 20 - 22 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	20. Przyrzeczenie wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	98 zł	Wydanie przyrzeczenia koncesji przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	21. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków przyrzeczenia wydania zezwolenia	44 zł	Przedłużenie terminu ważności koncesji wydanej przedsiębiorstwu

	(pozwolenia, koncesji)		energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	22. Wydanie duplikatu zezwolenia (pozwolenia, koncesji) lub przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	24 zł	Wydanie duplikatu koncesji lub duplikatu przyrzeczenia wydania koncesji przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW

b) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,

4) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:

3) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

4) energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,

c) w ust. 37 w kolumnie 4 dotychczasową treść oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 i 3 w brzmieniu:

„2) zmiany wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji

3) zmiany wpisu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:

a) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,

b) energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,

2) w części III:

a) w ust. 44 w kolumnie 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW ”,

b) ust. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	45. W przypadku wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na kilka rodzajów działalności w jednej decyzji - za każdy rodzaj działalności	100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania

			energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	<p>46. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli:</p> <p>1) dotyczy przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności</p> <p>2) treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności</p> <p>z zastrzeżeniem ust. 17-19</p>	<p>50 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)</p> <p>100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)</p>	<p>Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków koncesji wydanej przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW</p>

Art. 178. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 19 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) spółki prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającej energię elektryczną w ramach prowadzonej działalności w tym zakresie,

d) spółki prowadzącej jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. oraz spółki, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, albo w ramach prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych w obrocie instrumentami finansowymi;”

b) w pkt 23d lit. f i g otrzymują brzmienie:

„f) spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywająca wyroby gazowe w ramach prowadzonej działalności w tym zakresie, lub

g) spółka prowadząca jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, albo w ramach prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych w obrocie instrumentami finansowymi;”

¹⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1342 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 939.

2) w art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, na podstawie:

1) dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia, lub

2) informacji przekazanej Prezesowi URE o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu, która podlega wpisowi do rejestru gwarancji pochodzenia,

- w rozumieniu przepisów ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z..., poz...).

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust.1, stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego:

1) umorzenie świadectwa pochodzenia, lub

2) dokonanie wpisu do rejestru gwarancji pochodzenia,

- poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 179. 1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o których mowa w art. 9a ust.1 i 8, ustawy zmienianej w art. 171, za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 180. Do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w:

1) art. 9l ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art.171, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.171, stosuje się do dnia 30 czerwca 2016 r.;

2) art. 9l ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 171, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.171, stosuje się do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 181. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE ogłosi w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.171, obowiązujące 2014 r.

Art. 182. Świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art.171, nie zalicza się do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tej ustawy.

Art. 183. Przy ustalaniu zakresu obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 13 ustawy zmienianej w art.171, za 2014 r. nie uwzględnia się energii elektrycznej, o której mowa w art. 9a ust. 14 tej ustawy, zakupionej lub sprzedanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 184. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 185. 1. Wytwórców, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 171 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 23 niniejszej ustawy, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej zachowują moc koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 171.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej może wezwać wytwórcę do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy z rejestru działalności regulowanej.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 186. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii

elektrycznej z biogazu rolniczego, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 171 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 23 niniejszej ustawy.

Art. 187. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 171 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 171 w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy.

Art. 188. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 171 w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 171, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 189. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9a ust. 9 i art. 9a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 171, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 i art. 62 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 171, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 18 ustawy wymienionej w art. 171 w brzmieniu nadanej niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

3) art. 20v i art. 20za ustawy zmienianej w art. 171, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 145 i art. 150 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 190. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 171 w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a i 28-30 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym przekazane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowią przychody tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 171.”.

Art. 191. Minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

- 1) maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 73 ust. 1,
- 2) ilość i wartość energii elektrycznej wytworzoną w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym

- w terminie 30 dni od dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem.

Art. 192. Raport roczny zawierający informacje, o których mowa w art. 16 ust. 1 niniejszej ustawy, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 193. Raport roczny zawierający informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1 niniejszej ustawy, Prezes ARR po raz pierwszy przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rozwoju wsi, środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 194. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 6 ust. 3 niniejszej ustawy, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje

Prezesowi URE za pierwsze półrocze roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 195. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 22 ust. 1 niniejszej ustawy, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi ARR za pierwsze półrocze roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 196. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 niniejszej ustawy, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za pierwszy kwartał roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 197. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5 niniejszej ustawy, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi ARR za pierwszy kwartał roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 198. 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz z wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian nie rzadziej niż co 3 lata.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian Rada Ministrów dokona nie później niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 199. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przejętych przez urząd obsługujący Prezesa URE wynosi:

- 1) w 2015 r. – 10 800 000,00 zł;
- 2) w 2016 r. – 4 700 000,00 zł;

- 3) w 2017 r. – 4 700 000,00 zł;
- 4) w 2018 r. – 4 700 000,00 zł;
- 5) w 2019 r. – 4 700 000,00 zł;
- 6) w 2020 r. – 4 700 000,00 zł;
- 7) w 2021 r. – 4 700 000,00 zł;
- 8) w 2022 r. – 100 000,00 zł;
- 9) w 2023 r. – 100 000,00 zł;
- 10) w 2024 r. – 100 000,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 200. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi:

- 1) w 2015 r. – 150 000,00 zł;
- 2) w 2016 r. – 0 zł;
- 3) w 2017 r. – 0 zł;
- 4) w 2018 r. – 0 zł;
- 5) w 2019 r. – 0 zł;
- 6) w 2020 r. – 0 zł;
- 7) w 2021 r. – 0 zł;
- 8) w 2022 r. – 0 zł;
- 9) w 2023 r. – 0 zł;
- 10) w 2024 r. – 0 zł;

2. Minister Gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 201. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem rozdziału 4, art. 170, art. 171, art.175, art. 177 i art. 178 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie 12 miesięcy od dnia wydania pozytywnej decyzja Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem.